

NĚMECKO.

Berlín, 26. července. — "Frankfurter Ztg." udává, že co nejdříve dána bude důkladná odpověď na neustálé útoky a štvání Bismarka. Eckhardtovi, spisovatel známé brožury "Berlín—Viedeň—Řím", má být svěřeno uveřejnění těchto odhalení a má se tak státi bezprostředně po návratu císaře Viléma ze severní jeho cesty. Vláda německá má prý v rukou úřední akta, nad nimiž, až budou uveřejněna, budou každému věrnému Němci vlasy na hlavě vstávat.

Jeden zdejší list tvrdí, že Bismark, když byl říšským kancléřem, uveřejňoval ve francouzských a belgických listech články, v nichž dokazována byla tělesná i duševní neschopnost starého císaře Viléma I., aby každá oposice za těch okolností za velezrádu prohlášena být mohla.

Londýn, 27. července. — "Timesům" telegrafuje se z Berlína: V řeči, kterou Bismark v neděli v Kissingen měl, ohražoval se rozhodně proti tvrzení, že jest protivníkem spolku s Rakouskem. Vyslovil zřejmě své přesvědčení, že Němci vždy a za všech okolností státi musí pevně na spolčení s Rakouskem, neboť pokud trval "severoněmecký spolek" měli Němci nároky na pomocné vojsko 95.000 mužů z Rakouska; kdyby dnes však byli napadeni, přispěje jim ku pomoci celá armáda rakouská. Každým způsobem mají tedy z nynějšího spolku Němci zisk.

Berlín, 30. července. — Počet srážek mezi občanstvem a vojskem v poslední době ustavičně se množí, obzvláště ve středním Německu. V tomto týdnu se již oznamuje třetí případ. V universitním městě Glessenu v Hesensku vypukla v jedné zahradní restauraci hádka mezi občany a vojáky, která se později přeměnila ve rvačku, při níž 80 osob účastněno. Občané pokoušeli se vojáky ze zahrady vyhoditi. Ačkoliv vojáci užili svých zbraní, přece byli již velmi v úzkých, když objevila se na bojišti policie. Avšak dostala se do křížového ohně a dva policisté byli šavlemi tak poraněni, že za krátko skonali. Oddělení přehoty teprve rozešlo bojující. Zahradu skýtala obraz spousty a více osob bylo smrtelně neb těžce poraněno. Osmnáct občanů bylo odneseno do nemocnice a tři z nich podlehl již svým ranám. Těž 4 vojáci jsou nebezpečně zraněni.

Berlín, dne 31. července. — Lékaři zdejší obávají se brzkého vypuknutí cholery ve Slezsku a v jižním Německu. Hranice ruské a haličské jsou přísně střeženy a všechny případy, které se objeví, budou ihned úplně od svého okolí izolovány.

Z Vratislavy došla zpráva, že náhoda cholery vypukla a že úřadům tamnějších oznámeny byly tři případy. Osmocenní byli dopraveni do nemocnice a zde dáni do zvláštního oddělení.

Dnes v noci rozeslány byly úřadům ve všech pohraničních provinciích další telegrafické rozkazy, aby ihned všechna nutná opatření zdravotní učiněna byla.

ŠPANĚLSKO.

Madrid, 25. července. — Dvacet čtyry válečné lodě rozličných národů obdržely rozkaz, aby s účastnili se 3. srpna slavnosti ku počtu Kolumbově v Huelvě.

Loďstvo skládá se bude s 8 lodí španělských, 4 italských, 2 amerických, 2 francouzských a dvou anglických. Dále po jedné lodi vyše Holandsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Mexiko a argentinská republika.

Kadiz, dne 31. července. — Záliv Kadizský hemží se válečnými loděmi

rozličných národů, které sem přijely, aby účastnily se slavností, které na počest Kolumbovu zde se odbyvati budou.

Kadiz, 30. července. — Slavnosti ku počtu Kristofa Kolumba dnes formálně započaly odjezdem Kolumbovy loď "Santa Maria" odtud do Huelvy. Nacházela se vleku parníku "Pio Lago" a doprovázena byla anglickým křižákem "Scout", několika vojenskými loděmi španělskými a celým loďstvem menších parníků. Podívaná na plující loď byla překrásná. Zvláštní dojem způsoboval mocný rozdíl mezi Kolumbovou plachetní lodí a moderními parníky. Ohromné množství lidu shromáždilo se na pobřeží u přístavu, aby přítomno bylo odjezdu. Válečná loď "Lepanto" vyplála rány na pozdrav, když "Santa Maria" kolem na širé moře plula. Okvělá společnost shromáždila se ke slavnosti kterou ministr námořnictví uspořádal. Těž zápas byků byly odbyvány.

ČERNÁ HORA.

Cetyū, 27. července. — Dědičný princ Danilo vyhlášen byl před krátkou dobou za plnoletého a svéprávného; následkem toho převezme nyní nějaký vyšší státní úřad a za nedlouho se také ožení. Za nevěstu vyhlášena jest mu některá ruská princezna a tím budou přátelské svazky mezi Černou Horou a Ruskem ještě více utuženy. Černá Hora a hlavně kníže Nikola pro svou slovanskou politiku jest již dávno trnem v oku německým a maďarským slovanožroutům. Tito nemohou mu na jméno přijíti a všimají si každé nepatrné příhody, aby postavili jej před ostatním světem do světla nejhoršího. Jistý list, jenž zaprodán jest vládě rakouské, zaznamenává každou osobu, která z příčin soukromých, aneb i v posláni knížete samého, cestuje ze své vlasti a prohlašuje ji za vypovězence, kterého tyran kníže ze země vyhnal. Tak stalo se nyní i s bývalým prvním pobočnickem knížete Nikolajem Petrovičem, který nedávno do ruského vojska vstoupil, že prohlašuje jej vládní rakouský tisk za vyhnance, ačkoliv vyslán byl samým knížetem, by ve vojštvě ruském v moderním válečnictví se zdokonalil.

BELGIE.

Brusel, 27. července. — Proces proti Moneauovi a 15 jiným anarchistům, jimž za vlnu kladeny byly dynamitové výbuchy v Lutichu v minulém květnu, skončil tím, že Moneau a 8 jeho soudruhů byli uznáni vinnými a odsouzeni do vězení na 3 až 25 let. Ostatních 7 bylo osvobozeno.

BULHARSKO.

Sofie, 24. července. — Bulharská vláda obmyslila vydati protest proti úřadům ruským, které prý podporovaly spiknutí proti Stambulovu a knížeti Ferdinandu. Zahraniční úřady rakouské a německé krok tento schvalují. Z toho pozorovat lze nové posunutí bulharské otázky do popředí politických záležitostí evropských a bude snad to mít za následek, že kníže Ferdinand co nejdříve uznán bude od trojspolku za zákonného knížete v Bulharsku. Ovšem, že Rusko také promluví do této záležitosti své slovo.

Sofie, 27. července. — Čtyři spiklenci Milarov, Popov, Georgiev, a Karagulov, kteří před nedávnem stáli před vojenským soudem pod obžalobou, že sosovali spiknutí proti životu knížete Ferdinanda a ministerského předsedy Stambulova a jež bulharská slepá spravedlnost odsoudila k smrti, byli dnes ráno o 5. hodlně popraveni. Ostatní s nimi souzení pykají v žalářích

bulharských, které v ničem si nezadají od "proslulých" žalářů tureckých.

Londýn, 29. července. — Vídeňský dopisovatel "News" oznamuje, že zástupcové cizích mocností ve Srédci nadarmo přimlouvají se za odsouzení spiklence, kteří ve středu byli odpraveni. Vídeňské a berlínské listy hájí nutnost těchto poprav.

Orgán nynější hrůzovlády v Bulharsku "Svoboda" farisejsky praví, že truchlící rodiny proklínají budou Rusko a jeho diplomacii, která nese vlastně vinu na popravách(?).

Francouzské listy skoro jednohlasně označují tyto popravu vraždami. "Temps" v Paříži praví: Kníže Ferdinand a ministr Stambulov dopustili se vraždy. "Intransigent" radí bulharským vlastencům, aby knížete Ferdinandu usmrtili za to, čeho dopouštějí se na nejlepších synech národa.

Srdec, 29. č. c. — Vláda trvá na svém, že při nedávných vražedných procesech předložená ruská akta jsou pravá. — Praví, že dragoman ruské vyslanectví v Bukurešti, Jacobsohn, uprchl několik dní po zavraždění Belčeva do Srdecce a prodal tam ony listiny předsedovi ministerstva Stambulovi za 31.000 franků. Stambulov zaslal důkazy o pravosti listin berlínské a vídeňské vládě.

Petrohrad, 30. července. — Popraveni čtyřech Bulharů, kteří odsouzeni byli pro účastenství na zavraždění ministra Belčeva a na spiknutí proti knížeti Ferdinandovi a ministerskému předsedovi Stambulovi, způsobilo mezi ruskými a francouzskými politickými kruhy mnoho zlé krve. "Moskevskija Vědomosti" tážou se rozhorleně, proč německý zástupce ve Srédci proti hanebnému počínání bulharské vlády neprotestoval? "Ostatně," poznamenává zmíněný list dále, "bude se co nejdříve s uchvatitely uzavřati účet."

Trojspolku člní "Vědomosti" předhází, že při bulharské tragické komedii provozoval hanebnou hru.

Vládní bulharská "Svoboda" dodává ke svému článku o popravě: Tak stane se všem, kdož vlast caru ruskému před nohy hoditi chtějí.

AFRIKA.

MAROKO.

Madrid, dne 21. července. — Když španělská dělová loďice kolem pobřeží marockého křižovala, bylo na ni z pobřeží od zástupu Marokánů střeleno. Hned jak padla první rána, dal velitel lodi vytáhnouti španělský praporek, poněvadž se domníval, že útok spočívá na omylu. Sotva však Marokáni španělskou vlajku uzřeli, obnovili střelbu zdvojenou silou. Velitel loď nucen byl též palbou odpovídati a hleděl přiblížiti loďici svou ku břehu. Když nepřátelé viděli, že loď již blízko jest u pobřeží, uprchli v divokém chvatu.

Západní pobřeží.

Paříž, 31. července. — Úřední depeše z Libreville na řece Kongu, která došla do Paříže, oznamuje, že oddělení vojska kongského státu, které nejnovějšími zádovkami ozbrojeno bylo, střílelo na francouzské příslušníky na břehu řeky Kotto a zabilo jednoho muže.

Brusel, 31. července. — U ústřední vlády kongského státu stěžovala si francouzská vláda, že Francouz Poumerac a jeho průvodci povraždění byli od domorodců, kteří byli vojny kongského státu. Událost ta sběhla se na břehu řeky Kotto, která tvoří hranici mezi územím francouzským a státu Kongu.

Vláda Kongská odmítá od sebe zodpovědnost za zavraždění Poumeraca a jeho soudruhů a prohlašuje, že žádné vojáky ve zmíněném okrese nevydržuje.

Záležitost tato velmi vážně se zde pojímá. Král měl dlouhé porady o té věci s ministerským předsedou a státním sekretářem zevnějších záležitostí pro stát Kongu, hrabětem Roserem.

§ O defraudantu Jaegerovi a jeho soudruzích oznamují se ještě následující zajímavé podrobnosti. Jak známo, mělo se z počátku za to, že při útěku Jaegera s Klotzovou šlo toliko o jediný smělý hmat do pokladny Rotchilda a o manželskou nevěru. Vyslovována všeobecně soustrast s manželkou uprchlíkovou a sám baron Rotchild vyslovil jí svoje politování, neboť ona měla tolik smělosti, že jej navštívila a oznámila mu, že chce opustit Frankfurt a přetáhnout se do Anglie. Hodinu před odjezdem byla zatčena a nyní jest zjištěno, že manželka, milenka a příbuzní byli spolčeni a že celý podnik byl důkladně promyšlen. Zpronevěření, jak již známo, páčí se na 1,700.000 marek, sáhá až do roku 1889 a bylo zakrýváno paděláním v účtech. Bylo podivno, že ze zpronevěřených peněz nalezen jen as million mark, ale nyní se ví, že do pokladny stále potřebného obchodníka s vejci Hensela na jednu přišlo 90.000 marek a že Josefina Klotzova dostala jednou 50.000 marek. S Henselem založil Jaeger nejprve jako tichý společník závod na chov drůbeže, jenž se však poznenáhlu secvrkl na obchod s vejci. S Klotzovou měl Jaeger již delší dobu milostný poměr. Na útěku do Egypta byl k ní velmi galantní a koupil jí v Alexandrii za 23000 marek šperků. Za to ale také mu byla Klotzova nápomocna při přípravách k útěku seč byla. Ovšem doměnka, že ona opatřila dopis, zasláný z Darmstadtu, v němž oznamována sebevražda Jaegerova se nepotvrdila. List obstaral bezpochyby kolportér Vogt, zatčený ve Wiesbadenu, jenž dostal za to 100 marek, ale chtěl více a proto přišel k paní Jaegerové. Ostatní peníze rozdělil Jaeger mezi své příbuzné rodinám Gerloffových a Clemensových, ba i své služce Masserové, světil část svých pokladů. Peníze ukryté Masserovou, nalezl policejní rada Eckhard na jednom poli u Hofheimu, celkem 70.000 marek. Dříve již nalezeny byly značné sumy peněz u Gerloffových a u manželů Clemensových. Jaeger sám usnadnil objevení tím, že jako obzřelý obchodník zaznamenal pečlivě na lístku jména dotyčných osob a svěšené jim sumy. Na ukrytí zpronevěřených peněz vynaložili Jaeger a jeho pomocnice velmi mnoho důvtipu; tak na př. pod tlustou lepenkovou deskou, jež sloužila za podklad petrolejovým kamínkům, nalezena značná suma peněz v různých cenných papírech. Mnoho-li ze zpronevěřených peněz bylo zničeno, netze zjistit.